

ونشره لأول مرة في صحيفة الأدب التي كانت تصدر في مشهد حاضرة
خراسان :

مایم که از پادشاهان باج گرفتیم
زان پس که از ایشان کمر و تاج گرفتیم
دبیم و سریر از گهر و عاج گرفتیم
اموال و ذخایرشان تساراج گرفتیم
وز پیکرشان دیبه و دیباج گرفتیم
مایم که از دریا امواج گرفتیم
واندیشه نکردیم ز طوفان وز تیار

در چین وختن و لوله از هیبت ما بود
در مصر و عدن غلغه از شوکت ما بود
در اندلس و روم عیان قدرت ما بود
غرناطه و اشبیلیه در طاعت ما بود
صقلیه نهان در کنف رایت ما بود
فرمان همایون قضا آیت ما بود
جاری به زمین و فلک و ثابت و سیار

امروز گرفتار غم و محنت ورنجیم
در داو فره باخته اندر شش و پنجمیم
با ناله و افسوس در این دیر سپنجیم
چون زلف عروسان همه در چین و شکنجیم